Súd:	Najvyšší správny súd SR
Spisová značka:	2Stk/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1019201438
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 06. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Elena Berthotyová
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2026:1019201438.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): T. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, XXX XX X., právne zastúpeného JUDr. Michalom Hargašom, advokátom, so sídlom Sasinkova 9, 811 08 Bratislava, IČO: 42 267 153 proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Špitálska 14, 821 28 Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-17/2015-P zo dňa 28.09.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-7Sa/82/2019-77 zo dňa 18. decembra 2025, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa zamieta.
II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

I. Konanie pred správnym súdom
1. Žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-17/2015-P zo dňa 28.09.2018 (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“), ako aj rozhodnutia Okresného riaditeľstva policajného zboru v Bratislave V, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-P-1464/BAV-OBCP-2014 zo dňa 17.12.2014 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie“) a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.
2. V žalobe žalobca uviedol, že bol prvostupňovým rozhodnutím uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 15.01.2015. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, ktoré žalovaný vybavil opatrením č. KRPZ-BA-KDI21-17/2015-P zo dňa 11.08.2015. Proti uvedenému opatreniu podal žalobca správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 2S/60/2015-76 zo dňa 28.03.2018 tak, že opatrenie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný dňa 28.09.2018 rozhodol o podanom odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu napadnutým rozhodnutím. Žalobca v žalobe tvrdil, že napadnuté rozhodnutie mu nebolo doručené a dozvedel sa o ňom až nahliadnutím do administratívneho spisu prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 22.08.2019.
3. Správny súd v Bratislave (ďalej ako „správny súd“) napadnutým uznesením č. k. BA-7Sa/82/2019-77 zo dňa 18. decembra 2025 (ďalej ako „napadnuté uznesenie“) správnu žalobu žalobcu podľa § 98 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej ako „SSP“) odmietol ako podanú oneskorene. Účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania.
4. Správny súd dospel k zisteniam, že dňa 11.09.2018 žalobca prostredníctvom elektronických prostriedkov informoval žalovaného, že odvoláva v plnom rozsahu plnú moc pôvodne udelenú advokátskej kancelárii Consilior Iuris, s. r. o. na zastupovanie v priestupkovom konaní, sp. zn. ORP-P-1464/BAV-OBCP-2014 a v nadväzujúcom konaní, sp. zn. KRPZ-BA-KDI21-17-2015-P a od tohto momentu bude vykonávať všetky úkony výlučne sám. Zároveň uviedol, že žalovaný má rozhodnutia a iné písomnosti doručovať žalobcovi na korešpondenčnú adresu do vlastných rúk a uviedol adresu: T. U., G.

XX, L..C..X. XXX, XXX XX X.. Žalovaný následne na uvedenú adresu doručoval rozhodnutie o odvolaní, ktoré bolo uložené do poštového priečinku dňa 07.10.2018. Na základe reklamácie nedodania doručenky zo dňa 29.10.2018, podanej žalovaným, Slovenská pošta, a. s. v odpovedi č. R-801014-18-00832 zo dňa 15.11.2018 uviedla, že reklamáciu posúdila a táto bola vyhodnotená ako nedôvodná. V rámci reklamačného konania bolo zistené, že reklamovaná zásielka adresovaná adresátovi: T. U., G. XX, L..C..X. XXX, XXX XX X. bola dodaná dňa 12.10.2018 a zásielku si prevzal adresát osobne.
5. Správny súd s poukazom na ustanovenie § 25 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konania (ďalej len „Správny poriadok“) uviedol, že zásielka bola vyzdvihnutá po uplynutí troch dní odo dňa jej uloženia do poštového priečinka. Išlo teda o prípad konkurencie náhradného dourčenia a reálneho doručenia. Správny súd vedomý si v tom čase prebiehajúceho rozhodovania Veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu SR o tejto otázke (na základe postupujúceho uznesenia Najvyššieho správneho súdu SR, sp. zn. 7Ssk/75/2024 zo dňa 25.09.2024) konštatoval, že nie je dôvod na prerušenie konania z tohto dôvodu, pretože bez ohľadu na to, či by sa za deň doručenia považoval deň 10.10.2018 alebo 12.10.2018, žalobu podanú dňa 22.10.2019 je potrebné považovať za podanú oneskorene s poukazom na ustanovenia § 181 ods. 1 SSP v spojení s § 194 ods. 2 SSP.

II. Kasačná sťažnosť, stanovisko účastníkov
6. Žalobca (ďalej ako „sťažovateľ“) podal proti uzneseniu správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP). Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnuté uznesenie správneho súdu tak, že súd zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie, alternatívne, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
7. Sťažnostné námietky možno v podstatných bodoch zosumarizovať nasledovne:
· cieľom sťažovateľa nebolo zmariť doručovanie; žalobca má prístup do uvedeného L..C..X. č. XXX ako štatutár právnickej osoby, ktorá je jeho užívateľom (Združenie domových samospráv, o.z.); ako fyzická osoba má prístup do L..C..X. č. XXX, ak by sa skutočne doručovalo do niektorého z uvedených L..C..X., do elektronickej schránky alebo na adresu trvalého bydliska sťažovateľa - všetky spôsoby by viedli k rukám sťažovateľa a táto skutočnosť by bola osvedčená doručenkou s jeho vlastnoručným podpisom;
· v administratívnom spise absentuje doručenka k zásielke, výrok rozhodnutia pošty o vybavení zásielky to však spochybňuje, keďže reklamácia bola vyhodnotená ako neopodstatnená;
· absencia doručenky spochybňuje, že zásielka bola vydaná sťažovateľovi; vybavenie reklamácie nie je možné akceptovať ako náhradný dôkaz o doručení;
· napadnuté rozhodnutie bolo doručené nespochybniteľne iba nahliadnutím do administratívneho spisu; lehota na podanie správnej žaloby bola zachovaná.
8. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti pridržal svojej predchádzajúcej argumentácie a poukázal na tvrdenie sťažovateľa, že žalovaný pri doručovaní nepochybil. Žalovaný sa stotožňuje s právnym posúdením správneho súdu, kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť.

III. Právne posúdenie veci kasačným súdom
9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.
10. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.
11. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že argumentácia obsiahnutá v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvára dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku, ktorým správny súd odmietol správnu žalobu žalobcu. Nad rámec právneho posúdenia vykonaného správnym súdom, kasačný súd v rozsahu sťažnostných námietok uvádza nasledovné.
12. Preskúmaním napadnutého uznesenia, súdneho spisu a administratívneho spisu bolo zistené, že sťažovateľ si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku v zmysle § 25 ods. 4 Správneho poriadku, o čom žalovaného upovedomil e-mailom zo dňa 11.09.2018. Žalovaný doručoval zásielku (napadnuté rozhodnutie) do tohto poštového priečinku, o čom je záznam v spise (podací hárok

zo dňa 4.10.2018). Keďže žalovaný neobdržal doručenku k zásielke, zaslal podniku Slovenská pošta, a.s. reklamáciu zo dňa 29.10.2018, ku ktorej priložil výsledok overenia prostredníctvom služby doručovacieho podniku - služba sledovanie zásielky, z ktorej vyplynulo, že zásielka bola vydaná adresátovi dňa 12.10.2018. Z výsledku reklamačného konania vyplynulo, že v tento deň si adresát (sťažovateľ) prevzal zásielku osobne.
13. Kasačný súd, v názorovej zhode so správnym súdom, považuje uvedené skutočnosti za dostatočný dôkaz o faktickom doručení zásielky sťažovateľovi. Riadne prevzatá doručenka síce má povahu verejnej listiny a je dôkazom, že písomnosť bola riadne doručená (POTÁSCH, P., HAŠANOVÁ, J., VALLOVÁ, J., MILUČKÝ, J., MEDŽOVÁ, D.. § 24 [Doručovanie do vlastných rúk]. In: POTÁSCH, P., HAŠANOVÁ, J., VALLOVÁ, J., MILUČKÝ, J., MEDŽOVÁ, D. Správny poriadok. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 231.), nie je však jediným hodnoverným dôkazom preukazujúcim doručenie písomnosti. V prípade absencie doručenky je namieste zvážiť, či záver, že k riadnemu doručeniu písomnosti došlo, nie je možné spoľahlivo vyvodiť z iných dôkazných prostriedkov.
14. Kasačný súd uvádza, že (bez ohľadu na právnu argumentáciu a skutkové závery správneho súdu v napadnutom uznesení, ktoré kasačný súd nespochybňuje) z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovi bola dňa 07.10.2018 uložená zásielka do poštového priečinku, ktorý sťažovateľ uviedol žalovanému na doručovanie, a ktorej obsahom bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného. Z výsledku reklamačného konania síce vyplynulo, že reklamovaná zásielka bola dodaná sťažovateľovi dňa 12.10.2018 a zásielku si prevzal adresát osobne, pre určenie začiatku plynutia lehoty na podanie správnej žaloby bol relevantný okamih márneho uplynutia lehoty na prevzatie zásielky v zmysle § 25 ods. 4 Správneho poriadku, t. j. deň 10.10.2018, ktorým sa považovala zásielka za doručenú (uvedený záver korešponduje s uznesením Veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 19SVs/9/2024 zo dňa 28. októbra 2025, porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 2Svk/18/2025 zo dňa 18. decembra 2025). Inými slovami, napadnuté rozhodnutie sa považovalo za doručené na základe fikcie doručenia, okamihom nastúpenia ktorej začala plynúť lehota pre podanie správnej žaloby. Keďže správna žaloba bola správnemu súdu doručená dňa 22.10.2019, teda zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty od oznámenia (doručenia) napadnutého rozhodnutia v zmysle § 181 ods. 1 v spojení s § 194 ods. 2 SSP, správny súd postupoval procesne správne, keď oneskorene podanú správnu žalobu odmietol s poukazom na ustanovenie § 98 ods. 1 písm. d) SSP.
15. Kasačný súd, na základe vyššie uvedeného, dospel k záveru, že kasačné námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia správneho súdu, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.
16. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd sťažovateľovi (žalobcovi) náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhliadol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.
17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).
Doručenka nie je jediným hodnoverným dôkazom preukazujúcim doručenie písomnosti. V prípade absencie doručenky je namieste zvážiť, či záver, že k riadnemu doručeniu písomnosti došlo, nie je možné spoľahlivo vyvodiť z iných dôkazných prostriedkov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.